

„În vremea aceea când a intrat Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: **Iisuse, Învățătorule, fie-ți milă de noi!** Iar El, văzându-i, le-a zis lor: **duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit de lepră. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors și cu glas mare slăvea pe Dumnezeu; și a căzut cu fața la pământ lângă picioarele lui Iisus și l-a mulțumit. Și acela era samarinean. Iisus însă, răspunzând, a zis: oare, nu toți cei zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu, decât numai acesta care este de alt neam? Apoi a zis către acela: **scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.**”**

(Luca 17, 12-19)

În exegeza ce o parcurgem, de obicei, avem tendința de a-i infiera pe cei nouă leproși care, cel mai probabil, și-au continuat drumul spre Templu, spre a-și primi dezlegarea preoților pentru repunerea lor în lume. Era oarecum firesc aceasta. Împlineau porunca lui Hristos. Că **unul s-a întors, iarăși firesc**. Samarineanul n-ar fi fost primit oricum laolaltă cu ceilalți de către preoți, căci era "de alt neam", după cum Hristos Domnul subliniază, pedagogic, înainte de a-i spune samarineanului: "**Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit**" (Lc 17, 19). De obicei ne rezeșim să infierăm pe fariseu (din parabola cu vamesul și fariseul) sau pe preotul și levitul ce trec pe lângă cel căzut. Uitând că ei fac ceea ce învățaseră să facă, ceea ce li se prezentase ca normal să facă. Abia acum apelativul "Învățătorule" își descoperă adâncimea. **Hristos venea să-l invete și pe samarinean (ca și pe vames la locul potrivit) că nu este pierdut**. Că de acum Legea se des-limita să poată cuprinde și inima, și mântuirea lor. "**Cuvântul lui Hristos este trecerea de la disciplină la viață**. Spune Evanghelia Sfântului Ioan: "**Legea prin Moise s-a dat, dar Harul și Adevărul prin Iisus Hristos au venit**" (In 1,17)." Era și lecția pe care Hristos o dădea ascultătorilor. **Boala îi făcuse una pe leproși**. Nu erau leproși iudei și un lepros samarinean. Erau leproși. **Boala, ca o uniformizare și unitate** - ceea ce noi insine simțim trecând printre paturile spitalelor, când boala face una din săraci și bogati, domni sau simpli - acum vindecată, lasă să se vadă diferențierile pe care Legea cea Veche le făcea. Gândiți-vă cât de socant ar fi sunat în urechile fariseilor prezenti că și credința samarineanului este mântuitoare. A aceluia care se inchina pe alt munte decât muntele închinării lor, care, prin împreunare cu alt neam, se transformase în rusinea lui Israel, vrednic de ocolit în orice situație.

Lecția pe care Hristos Domnul o dă "**pe când mergea spre Ierusalim și trecea prin mijlocul Samariei și al Galileii, intrând într-un sat**" (Lc 17,11-12) este că **la întâlnirea cu suferința, cu moartea celuilalt, fizică sau spirituală, nu trebuie să te prevalezi de norme ale legii, cât de legea aceea adâncă a iubirii și împreună-lucrării cu celălalt la izbăvirea lui, la slobozirea din nenorocire**. Schema pedagogică a renunțării la păcat pe care o prezintă Sfântul Apostol Pavel colosenilor, și prin ei nouă, oferă coloana vertebrală a unei morale cu Hristos opusă oricărei etici lipsită de Hristos, plină de drepturi ale omului sau animalelor sau cine stie ale cărei alte creații dumnezeiești, dar lipsită de dreptul lui Dumnezeu, nefundamentată pe Cuvântul lui Dumnezeu, care dă adevărată înțelepciune.

Și mai este ceva de remarcat. Nu de putine ori în comunitățile creștine cărora le aparținem prin viața liturgică și duhovnicească se întâmplă ca unul din cei pe care-i socotim a fi leproși, să se întorcă, vindecat de Hristos, spălat în Taina Spovedaniei, hrănit cu Trupul și Sângele lui Hristos. **Să nu fim neatentți cu acela ce se întoarce din zvârcoleala amarnică a unei vieți fără Hristos la dulcea trăire cu Domnul**. Să nu fim purtători ai sindromului fratelui fiului risipitor, cârtind la dragostea cu care Dumnezeu îl primește pe acela. Ci, slugi nevrednice, să laudăm pe Hristos, Ce Se face loc de primire tuturor întorsilor din boală în sănătate. Din moarte la viață.

**Imnul de recunoștință
către Dumnezeu**

Cereasca bunătate
Văzând la orice pas
Imi stă uimită mintea
Si gura fără glas.
Din căile pierzării
Stăpâne mă feresti
Si "arma otrăvită"
A celui rău zdrobesti.
Iar când "cosorul mortii"
S-apropie turbat,
Răbdarea Ta îl tine
De mine depărtat.
Vrăjmasii cei din lume,
Când sapă groapa mea
Îi faci întotdeauna
S-alunece în ea.
Când pașii mei Stăpâne
Se clatină slăbind,
A Tale mâini - cu milă -
Spre mine se întind.
Când ranele din suflet
Is grele de purtat,
Tu, sârguind - cu darul -
Le vindeci minunat.
A inimii durere
Tu singur doar o vezi
Si când mă biruieste
Atunci o usurezi.
Pe-a mele neputințe
Le porti neincetat
Precum povara Crucii
De voie, ai purtat.
Deși mai mult ca alții
Sunt vinovat mereu
Dar altul decât Tine
Nu-mi este "Dumnezeu".
Cunosc că am la suflet
Vesământul intinat
Dar a credinței taină
La nimeni n-am trădat.
Si dacă eu, din fire
Slăbind, mă poticnesc,
La Sfânta mântuire
Eu tot nădăjduiesc.

19 Ianuarie – Sfântul Macarie cel Mare (295-392 d. Hr.), cunoscut și ca **Macarie Egipteanul**, a fost unul dintre Părinții pustiei egiptene cu cea mai mare autoritate, fiind ucenic al sfântului Antonie cel Mare.

"Acesta este semnul creștinului, că oricât se nevoiește și oricât lucrează după dreptate, simte că n-a făcut nimic și, postind, zice "Acesta nu e post," iar în rugăciune stând, "Aceasta nu e rugăciune," și încă în stăruință la rugăciune adaugă, "N-am arătat deloc stăruință, ci abia încep să mă străduiesc să lucrez"; și chiar drept fiind înaintea lui Dumnezeu, el zice "Nu, eu nu sunt drept, eu nu mă nevoieșc, ci doar pun început în fiecare zi."

<http://ro.orthodoxwiki.org>

Zis-a avva Macarie : de s-a făcut întru tine defăimarea ca lauda și sărăcia ca bogăția și lipsa ca îndestularea, nu vei muri. Căci cu neputință este ca cel ce crede bine și lucrează cu blagoslovenie să cadă în necurăția patimilor și în înșelăciunea diavolilor.

(Patericul egiptean)

21 IANUARIE - Sfântul Maxim Mărturisitorul (580-662) a fost **cel mai mare apărător al Ortodoxiei din vremea sa**. Desi a rămas singurul din partea Răsăritului, care apăra dreapta credință și avea împotriva sa chiar pe împărat și pe patriarh, a rămas statornic în credință până la moarte. **Alungat între străini**, cu limba și cu mâna tăiată, a suportat toate chinurile și batjocura adusă asupra sa, dar, cu toate acestea, cu el se împlinea **profeția inteleptului Solomon**: *"Chiar dacă în fata oamenilor ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Si fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El... Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriste așa vor fi... Atunci cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea celor care l-au prigonit și au disprețuit ostenele sale. Iar ei, văzându-l, se vor tulbura cu cumplită frică și se vor minuna de minunea mântuirii dreptului. Ei vor zice, căindu-se în inima lor și gemând întru strâmtorarea duhului lor: <<Acesta este pe care-l aveam altădată de batjocură și tinta ocărilor noastre. Nebunii de noi! Am socotit viața lui o nebunie, iar moartea lui o ticălosie. Si iată cum a fost socotit între fiii lui Dumnezeu și partea lui între sfinți! Asadar noi am rătăcit de la calea adevărului și lumina dreptății n-a strălucit pentru noi>>"* **(Înțelepciunea lui Solomon 3, 4-7; 5, 1-6).**

La 24 Ianuarie 1859, Adunarea Electivă a Țării Românești, la propunerea lui Vasile Boerescu, l-a ales în unanimitate **domn pe Alexandru Ioan Cuza**, deja ales domn al Moldovei din 5 ianuarie 1859. De atunci, an de an, ziua de 24 Ianuarie 1859 a fost percepută ca un moment de glorie pentru neamul românesc care, după secole de asuprire, s-a ridicat, prin propriile forțe, la o nouă viață națională. Morala ei, pe care românii trebuia să o reactualizeze în fiecare an, era că **în unire stă puterea națiunii**.

Alexandru Ioan Cuza a reușit, în cei **7 ani de domnie**, să reformeze radical noul stat, așezându-l în cadre moderne. **Reforma agrară, învățământul primar obligatoriu, sistemul metric, reforma în justiție (codul de procedură penală și codul civil), organizarea armatei** sunt doar câteva dintre cele mai importante reforme de care se leagă numele lui Cuza. Însă nu doar reformele au fost cele care au dat consistență anilor săi de domnie, ci și **uriașul efort de a unifica nu numai sub aspect politic cele două Principate**. Un demers dificil, dat fiind faptul că era vorba despre două sisteme legislative, administrative și fiscale diferite, de două corpuri de armată complet diferite, pe care Alexandru Ioan Cuza a reușit să le armonizeze, pentru ca apoi să le poată moderniza.

<http://ziarullumina.ro>

"Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeu, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe canaaneanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și ca pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin."

Sfântul Ioan Damaschin

Programul săptămânii 19 ianuarie 2014 – 26 ianuarie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 19 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica celor 10 leproși) - Pr. Ticu
Duminică 19 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză- Pr. Ticu
Luni 20 ianuarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr. Ticu
Marți 21 ianuarie		Program administrativ
Miercuri 22 ianuarie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei - Pr. Ticu
Vineri 24 ianuarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri 24 ianuarie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Ticu
Sâmbătă 25 ianuarie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Ticu
Sâmbătă 25 ianuarie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 32-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică 26 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica lui Zahau) - Pr. Dragoș
Duminică 26 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș